

[Statsministeren]

Men på den anden side – lad os dog også se i øjnene, at nu har vi omsider opnået balance i vores statsfinanser, vi har fået en langt lavere rente, vi har fået en langt lavere inflation, pristigningerne bliver vel på omkring 4 pct. i år og noget lignende til næste år, vi har fået de mange nye job, det er ikke nok, men vi har da fået dem, og vi har i dag i det danske samfund en langt større produktion og en langt større eksport end før. Så oplever vi et første halvår af 1987, hvor vi omsider får en klar forbedring på vores handelsbalance, det var godt, og det var på tide. Et overskud i første halvdel i år, det peger i den rigtige retning, for det er på handelsbalancen, vi skal tjene pengene hjem til at klare ubalancen på den samlede betalingsbalance.

Det skal jeg ikke sige mere om, og jeg skal ikke overdimensionere de resultater, som er skabt, men jeg mener, vi på mange måder har fået løst problemer i det danske samfund de sidste år. Der er bare mange problemer, som vi endnu ikke har magtet, og dem skal vi så tage fat på.

Så havde hr. Svend Auken en nok så lang ønskeseddel, og Socialdemokratiet har så elskværdigt selv regnet ud, hvad prisen derfor er, og det forstår jeg man gør op til ca. 8 mia. kr. Det er meget, og det skulle så finansieres af en promilleafgift. Nu tror jeg, at den promilleafgift, Socialdemokratiet forestiller sig, vil give væsentlig mindre i kassen, end man tror.

Men dertil kommer som noget helt afgørende, at det er en anden slags penge. Indtægterne har en anden karakter end udgifterne. Udgifterne betyder umiddelbar forbrugsudvidelse, og det er en belastning for betalingsbalancen. Indtægterne, promilleafgiften, derimod begrænser ikke forbruget tilsvarende.

Hr. Svend Auken sagde, at der i de kommende år ikke vil være mulighed for et udvidet privat forbrug. Det synes jeg er en fornem formulering, og den anerkender jeg, og jeg tror, den er et godt udgangspunkt for det samvirke, som er nødvendigt i det nye Folketing med den mandatfordeling, vælgerne har serveret for os. Jeg tror, det er et godt udgangspunkt, at både regeringen og oppositionen anlægger realisme over for, hvad der er råd til. Derfor var det også så berettiget, at hr. Svend Auken, henvendt til SF, gjorde den bemærkning, at SFs politik uundgåeligt vil betyde en enorm stigning i de

offentlige udgifter og en beskæring af mellemindkomsternes forbrugsmuligheder.

Jeg tror, det er rigtigt, at sådan ville SFs politik uundgåeligt få konsekvenser, så det må vi sammen se at forhindre bliver virkelighed ligesom ude i kommunerne, hvor vi fra sted til sted, ikke mindst i de store byer, har oplevet, at borgerlige kommunalpolitikere sammen med socialdemokratiske kommunalpolitikere har måttet etablere et samarbejde, og at SF, som kom med fuldstændig vanvittige overbud, blev isoleret. Det var ikke realistisk, det kunne ikke lade sig gøre. Forskellen til vores arbejdssituation herinde er måske ikke så stor endda.

Jeg synes også, det var berettiget, at hr. Svend Auken her fra talerstolen nævnte den studiekreds, som nu finder sted mellem S og SF. Det er min vurdering, at den studiekreds nok har brug for betydelig tid, før opgaven er løst.

Hr. Gert Petersen holdt en tale, den første i det nye Folketing, som for mig var et klart vidnesbyrd om, at vi kommer til at opleve, at SF også i det nye Folketing vil køre friløb. Det er også det letteste, det fører ikke til så meget. Den linie, hr. Gert Petersen lagde frem, var efter min opfattelse slet, slet ikke realistisk. De meget betydelige offentlige udgifter, SFs politik vil medføre, ville slå samfundsøkonomien fuldstændig i stykker.

Hr. Svend Auken beskæftigede sig ligesom hr. Niels Helveg Petersen meget med begrebet konkurrenceevneforbedring, og det er jeg glad for. Også regeringen mener – det fremgår af åbningstalen – at her er en central opgave i den kommende tid.

Regeringen har nu forelagt en erhvervspakke, som skulle gavne ikke mindst eksporten. Den betyder en forbedring af konkurrenceevnen, og uden den forbedring er det næsten ikke til at forestille sig, hvordan vi samtidig skulle kunne komme væk fra både underskuddet på betalingsbalancen og tendensen til stigende arbejdsløshed.

Vi tror, at denne erhvervspakke senere på efteråret bør suppleres med en nulvækst i de offentlige udgifter og med opsparingsfremme.

Så siger regeringen, at vi nu skal gennemføre et nyt instrument i den økonomiske politik, og vi arbejder for fulde kræfter på at udforme teknikken, og det drejer sig om omlægningen af